

βαλάντια τῶν Μελάδων, διὰ τὰ μετασχηματισθῇ εἰς πολυπόδα μέγαρα καὶ ἀλύσεις οἰκίων. Ὅπου ὑπάρχον λοιπὸν οἰκονομίαι, περισσεύματα, περιουσίαι ὀφθαλμῶν, κουμπάρδες ὑπαλλήλων, μισθοὶ ἀνεξόδευτοι, κοσμήματα, ἀκίνητα, ὅ,τι δὴποτε μετὰ σπουδῆς, μετ' ἐνθουσιασμοῦ, μετὰ πεποιθήσεως ἤχθη εἰς τὴν λαυριωτικὴν χοάνην διὰ τὰ γίνῃ ἔπειτα λαυριωτικὴ σκωρία, τὴν ὁποίαν καὶ αὐτὴν πάλιν ὑπὲρ ἑαυτῶν νὰ ἐκμεταλλεύωνται οἱ χρυσοκάνθαροι. Διότι ἔπρεπε νὰ δείξωμεν τότε οἱ Ἕλληνες—αὐτὴ ἡ ἔθνικὴ ὑπερήφανος σκέψις ἐκυρίευσεν τότε τὸν ἑλληνισμόν—ὄχι μόνον ὅτι γνωρίζουν οἱ κυβερνῶντες ἡμᾶς νὰ ὑπερασπίζονται κατὰ δύο μεγάλων δυνάμεων τὴν ἔθνικὴν ἀεξαρτησίαν μας, ἀλλὰ καὶ πρὸς τοὺς ὑβρίζοντας ἡμᾶς ὅτι ἄνευ τοῦ Ροῦ καὶ Σερππέρη δὲν θὰ εἴχομεν οὔτε μίαν χελώνην ἐκ τοῦ Λαυρίου, νὰ ἀπαντήσωμεν διὰ γεγονότων ὅτι εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ καλύψωμεν καὶ ἅπαξ καὶ δις καὶ πολὺ λάκεις τὰ κεφάλαια αὐτῶν καὶ νὰ καταστήσωμεν τὸ Λαύριον ἐθνικοῖδιόκτητον. Ἀλλὰ τί ἐσκέφθησαν οἱ φιλοπάτριδες Μελάδες, τὰ μέλη τῆς Φιλικῆς Ἑταιρίας ; ; ; Νὰ ἀγοράσουν τὰς πρώτας μετοχὰς αὐτοί, νὰ προκαλέσωσι ταχέως τὸν ὑψωμόν, νὰ τὰς φέρουν εἰς τὰ πεντάκισια φράγκα ἐκάστην, νὰ πωλήσουν εἰς αὐτὴν τὰς ἰδικὰς των, νὰ ξεπέσουν ἔπειτα εἰς τὰ 60 ἐκάστη φράγκα, νὰ τὰς ἀγοράσουν πάλιν αὐτοί, καὶ ἐκ μὲν τῆς πωλήσεως νὰ δεκαπλασιάσουν τὰς περιουσίας των, ἐκ δὲ τῆς πωλήσεως νὰ ἐκσφαλίσουν πάλιν δι' ἑαυτοὺς τὸ Λαύριον.

Τί εἶνε τοῦτο ; Ὀλίγο ἔτη μετὰ τὴν διὰ τῶν κυβερνητῶν μας Δελιγεώργη καὶ Κουμουνοῦρου καὶ Ζαῆμη, τοὺς ὁποίους ἐν Ἀγγλίᾳ διζυρίζοντες οἱ Μελάδες ἐξυβρίζον, ἐξόντωσιν τῶν Λύγκων, τῶν Σπανῶν, τῶν Νταβέλιδων, εἰς οὐδ' ἕτος δὲν ἐπλήρωνε ἡ Ἑλλάς ὅλην πλείονα τῶν διακοσίων ἢ καὶ τριακοσίων ἀκόμη χιλιάδων δραχμῶν, ἐπλήρωσε διὰ μιᾶς εἰς τοὺς Σπανοὺς τοῦ Λαυρίου **δεκαπέντε ἑκατομμύρια φράγκα** ! Αὐτὴ ἦτο ἡ ἐπίσημος ἐγκατάστασις των, τὸ **πρῶτον αὐτῶν κόλπο**. Ὅταν ὁ κ. Τρικούπης διστᾷ νὰ δαπανήσῃ ἡ Ἑλλάς ἐκατὸν ἢ διακοσίας χιλιάδας φράγκων διὰ νὰ φύγῃ τὸν κίνδυνον τοῦ ἐκρωσισμού καὶ τοῦ ἐκβουλγαρισμοῦ ἐκατὸν ἴσως χιλιάδες Ἑλλήνων τοῦ Πόντου καὶ τῆς Βουλγαρίας, καὶ ἔλθῃ νὰ ἐγκατασταθῶσιν ἐνταῦθα, αὐξάνοντες τὴν γεωργικὴν πρὸσόδον τῆς Ἑλλάδος, ἐπεκτείνοντες τὴν καλλιέργειαν, ἀποξηραίνοντες τὰ ἔλη καὶ τὸ σπουδαιότερον παρέχοντες ἡμῖν τὸ ὀλιγώτερον **δέκα χιλιάδες τουφέκια** ἐπὶ ρωμαλεωτάτων καὶ ἀδιαφθόρων βραχιόνων, ὅταν τρέμωμεν νὰ δαπανήσωμεν ἐν καὶ δύο ἑκατομμύρια, ἵνα πολεμήσωμεν τὸν ἐκσλαβισμόν τῆς Μακεδονίας, ἡ Ἑλλάς, ἡ μικρὰ μας Ἑλλάς ἐδαπάνησε **15 ἑκατομμύρια** ὡς ἐξοδα ὑποδοχῆς δεκαπέντε ὁμογενῶν οἷτινες μᾶς ἔφερον τὸ χρηματιστήριον καὶ τοὺς μεσίτας, τοὺς χοροὺς καὶ τὰς ἐρ' ἁμαξῶν ἐταίρους, τὰ δάνεια καὶ τὰς προμηθείας αὐτὸ δὲ τὸ ἄτιμον παιγνίδι τῶν μετοχῶν καὶ τῶν χειρῶν—τοῦ ν' ἀγοράζον φθινὴν καὶ πωλοῦν ἀκριβὰ—τὸ ἐφαρμόζουν τῶρα καὶ ἐπὶ τῶν οἰκοπέδων, καὶ σὰς ἀγοράζουν, ὡς βλάκες Ἀθηναῖοι, τὰ οἰκόπεδά σας τῶρα κατὰ στρέμματα διὰ νὰ σὰς τὰ πωλήσουν αὐριοῦν κατὰ πῆχεις. Ἠγόρασαν τὴν Θεσσαλίαν, ἔχουν τὴν Ἠπειρὸν, μισοαγόρασαν τὴν Ἀττικὴν, κατέλαβον τὴν Λεβαδείαν, εἶνε αὐτοὶ οἱ νέοι Ἀληπασσάδες, καὶ εἰσθε σεῖς τὰ νέα ραδαγιαζώματα, ἅπερ θὰ ὑποφέρετε, θὰ ὑποφέρετε, θὰ ὑποφέρετε, ἕως ὅτου σὰς φέρουν τὸ **μαχαῖρι** εἰς τὸν λαιμόν καὶ ριφθῇτε εἰς νέον πόλεμον, αἱματηρότερον τοῦ 21, καὶ καταστρεπτικόν καὶ διὰ σὰς καὶ διὰ τὸν τόπον.

Μεταξὺ τῶν δεκαπέντε αὐτῶν ὁμογενῶν διακρίνεται ὁ οἶκος τῶν Μελάδων, ὅστις τῶρα θέλει νὰ καταλάβῃ καὶ τὴν Δημαρχίαν μας, περιερχόμενος τὴν ἀγορὰν μετὰ τὸ βαλάντιον ἀνοικτὸν, ἐπιζητῶν ἀνοικτὰς παλάμας καὶ συνειδήσεις φρέσκας εἰς πώλησιν. Καὶ αὐτοὶ οἱ χρυσοθήραι λοιπὸν, θὰ εἴπητε, μετέβαλον φύσιν καὶ ἀπὸ εἰσπρακτῶν τοῦ χρυσοῦ ἐγένοντο διανομεῖς αὐτοῦ ; Ναί, διανομεῖς, διότι σπεύρουν ἕνα διὰ νὰ θερύσουν δέκα. Ἡ εὐτυχεστέρα σπορὰ δὲν παράγει τηλικαύτην ἀναλογίαν. Εἶδατε ἐκεῖνα τὰ παραγραφάκια τοῦ προγράμματος τοῦ Μελά ; Κάθε παραγραφάκι εἶναι καὶ μία ἐπιχείρησις διὰ τὴν τάξιν τῶν ὁμογενῶν καὶ κάθε ἐπιχείρησις εἶναι καὶ ἑκατομμύρια δι' αὐτούς.

Θέλετε τῶρα νὰ μάθετε τὰς νέας Ἀθήνας, τὰς ὁποίας ζητοῦσι τινές, ὀλίγιστοι ἐκ πλάνης, οἱ πλείονες ἐκ διαφθορᾶς, νὰ παραδώσουν εἰς τὸν κ. Μιχαὴλ Μελά, ὅστις ἔσχε ἡ τὴν παχυλὴν ἡλιθιότητα ἢ ἐμπνευσθεὶς ὑπὸ τοῦ ἱησοῦ του ἀδελφοῦ του, τὸ θρασὺ πνεῦμα τῆς εἰρωνίας, νὰ ζητωκραυγᾷ πρὸς τὰ συναχθέντα ἐν τῇ αὐλῇ του πλῆθη : Ζήτω ἡ ἰσότης ; Καὶ τίς, ὦ μάγοι χρυσοκάνθαροι, εἶναι ἐπιδέξιος νὰ ἀνθαμιλλῇ πρὸς τὴν δεξιότητά τῆς συμμορίας σας, ροφώσης, ὡς κροκόδειλοι τὰ ἑκατομμύρια παρὰ τῶν μωρῶν, τῶν εὐπίστων, τῶν χαρτοπαικτῶν ; Ἰσότης, κύριε Μελά ; Δεῖξέ μας τὸ ἐμπόριόν σου, τὴν δουλειά σου, ἐξ ἧς νὰ πορίζῃς τίμια κέρδη, διὰ νὰ ἐννοήσωμεν τὴν ἰσότητα αὐτὴν. Ἀλλ' ὅταν σὺ διευθύνῃς τὴν Ἑταιρίαν τῶν μαρμαρῶν τῆς Πάρου ἐκδίδεις τὰς μετοχὰς τῆς πρὸς 500 φρ. ἐκάστην καὶ τῶρα ποῦ κατέστρεψες τὰ λατομεῖά της διὰ νὰ ἐξαχθῇ διὰ τῆς βίας αἱ κολόνναι τοῦ ἐνώπιον τῆς Καπνικαρέας Πασσᾶς τοῦ ἀδελφοῦ σου προτείνεις νὰ διαλυθῇ ἡ Ἑταιρία διὰ νὰ ἀγοράσῃς τὰς μετοχὰς τῆς πρὸς 60 φρ. καὶ κερδήσῃς ὡς μέτοχος τῆς Πιστωτικῆς τίς οἶδε πόσα, ποῖα ἰσότης ὑπάρχει μεταξὺ ἡμῶν τῶν ἐν τῷ αὐτῷ κράτει καὶ ὑπὸ τὸν αὐτὸν νόμον ζώντων, εἰς οὓς κλοπὴ μιᾶς πεντάρας ὁδηγεῖ εἰς τὸν Μενδρεσέ, ἐνῶ κλοπὴ ἑκατοστῶν χιλιάδων ὁδηγεῖ τοὺς χρυσοκάνθαρους εἰς τὸ παρὰστῆμον τοῦ Σωτῆρος ;

Αὐριοῦν θέλομεν ζωγραφίσαι τὰς Ἀθήνας τοῦ κ. Μελά.

Καλεδῶν

ΧΡΟΝΙΚΑ

Χθὲς ἐτελέσθη ἐν τῷ Ἀρσακείῳ ἡ ἐπέτειος ἐξεταστικῆς τελετῆς, καθ' ἣν ἀπονέμεται τὸ χιλιόδραχμον Πάλλειον βραβεῖον τῇ ἀριστεύσῃ ἐκ τῶν μαθητῶν τῆς πέμπτης τάξεως, ἀπαγγέλλονται τὰ ἐπίσημα ἀποτελέσματα τῶν ἐξετάσεων, τὰ ὀνόματα τῶν διακριθεισῶν καὶ παρέχονται δείγματα τῆς ἐπιδόσεως τῶν μαθητῶν περὶ τὴν φωνητικὴν καὶ ὀργανικὴν μουσικὴν. Ἐφέτος ἐκέρδισε τὸ Πάλλειον ἡ Ἑλένη Σιφναίου, ἐκ Δήμου καὶ τὸ ἐκέρδισε παλληκαρίσιον, διότι δέκα ἄλλαι τὸ διημφισβήτησαν ἔς τὰ γερὰ καὶ συνηγωνίσθησαν δι' ἐκεῖνο. Εἰς τὸν ἐκ τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου κ. Πασπάτην εἶχεν ἀνατεθῇ νὰ ἐξαγγείλῃ μετὰ σύντομον προοίμιον τὰς διακριθείσας. Καλὰ δὲ ἐτραγοῦντο ἐν διωδῇ ἡ περυσινὴ δαφνίτις τοῦ Παλλείου δεσποινίδος Ζηνοβία Χρυσανθοπούλου μετὰ τῆς Ἑλένης Βατικιώτου, ἧτις πάλιν ἐπιμελῶς ἐξετέλεσεν ἐπὶ τοῦ πιάνου, ἀπὸ μνήμης, τὴν μουσικὴν συμφωνίαν straniera, ὡς καὶ ἡ δεσποινὶς Ἑλένη Ἀργύρη μελωδίαν ἐκ τῆς Νόρμας, χειροκροτηθεῖσαι.

“Ὀλῷ ἔλենαι ἐθριάμβευον χθές, ἀντανκλώσαι τὴν ἐπιτυχίαν των ἐπὶ τοῦ διδασκάλου των κ. Φαβρικέζη.

Ὁ ἀερонаύτης κ. Βωδὲ, ὁ ἐν ἐξόχῳ αὐταπαρνήσει συγκατατεθείς νὰ μεταδαπτισθῇ εἰς Βωδὲ, — οὕτως ἀνεγινώσκето χθές ἐν τοῖς τοιχοκολλημένοις προγράμμασι τὸ ὄνομα του, οὗτινος ἐπίμονος ἀνάδοχος ἐγένετο ἡ ἀθηναϊκὴ δημοσιογραφία, — ὁ ἀερναύτης λοιπὸν κ. Βωδὲ, ὁ πρὸ ὀκτῶ ἡμερῶν ἤρω· τῆς μάνδρας τοῦ Σκουζέ, ἐπανελάμβανε χθές τῇ αὐτῇ ὥρᾳ ἐν Φαλήρῳ τὴν ἀεροπορικὴν ἀνάβασίν του ἐπὶ τοῦ ἰδίου μέρους, ἐφ’ οὗ κατὰ τὸ παρελθὸν ἐὰρ ἐτελέσθησαν οἱ ἵπποδρομικοὶ ἀγῶνες· καὶ ὁ εὐρὺς ἐκεῖνος χώρος ἔβλεπε πάλιν τὴν αὐτὴν καὶ πλείονα ἔτι συροὴν καὶ περιέργειαν, κίνησιν καὶ παιδρότητα. Κατὰ τὸ πρόγραμμα, τὸ θέμα ἡ παρείχετο ὠρεᾶν, ὡς ἂν εἶχε σκοπὸν ὁ κ. Βωδὲ νὰ ἐνοικιάσῃ καὶ τοὺς δύο σιδηροδρόμους, διὰ νὰ μεταφέρῃ τοὺς θεατὰς, διὰ λογαριασμόν του. Περί τὴν ἐξδόμην ὥραν τὸ ἀερόστατον, πληρωθὲν, ὑψώθη, ἐγκαρσίως τὸ πρῶτον, καὶ ἀναβὰς μέχρι τινός, ἐξέκλινε διεκλινθὲν πρὸς τὸ μέρος τῶν λουτρῶν, ἐνθα ἔπεσε μεταξύ τῶν λουτρῶν καὶ τοῦ τελευταίου παρὰ τὴν ἀκτὴν ξενοδοχείου. Ὁ ἀερναύτης ἔφερεν ἀντηρημένα σῶστρα. μετὰ δὲ τὴν πτώσιν τοῦ σπεύσασαι λέμβοι ἐκεῖ ἀναμένουσai, ἀνέσυραν αὐτὸν, ἐξελθόντα ἐν μέσῳ ἀτελευτήτων ζητωκραυγῶν τοῦ εὐχαριστημένου πλήθους. Τὸ ἀερόστατον, καθὼς ἔπεσε μὲ ὀρμὴν ἐπὶ τῶν κυμάτων, καὶ ἐγέμισε νερόν, ἐπέπλεε φουσκωμένον, ἐνθυμίζον τὸ ὄρνεον Ρῶκ τῆς Χαλιδῆς. Μετὰ τοὺς ὀρθαλμοὺς ἦλθεν ἡ σειρά τῶν στομάχων. Τὰ φαληρικὰ ξενοδοχεῖα ἔκαμν φοβεράν κατανάλωσιν μὲ ὅλην τὴν ἀταξίαν τῶν ὑπηρετούντων, καὶ τὰ πείσματα τῶν ὑπηρετουμένων, εἰς τοιαύτας περιστάσεις. Ἀπρεπὴς ὅλως ἦτο ἡ θέα τῶν μεταξύ πάλαι καὶ νέου Φαλήρου ἐν ἀπόπτῳ κολυμβητῶν ὑπο τὰς ὄψεις τοῦ διερχομένου ἐκεῖθεν μεστοῦ Κυριῶν καὶ Κυρίων ἀτμοδρόμου. Τὸ ἡλεκτρικὸν φῶς διέχυνε τὰς λάμπεις του, ἐνοχλητικὰς ἐν τοσούτῳ διὰ τοὺς ἡλεκτρικοὺς ὀφθαλμοὺς Κυριῶν τινων, καθ’ ὧν, ὡς ἀλεξιτήριον, ἐχρησιμοποίησαν τὰ παρ’ ἡμῶν ἀπὸ τινος πωλούμενα Κινεζικὰ ὀμβρελλίνα· ἁσιατικὰ προπύργια κατὰ τῆς εὐρωπαϊκῆς ἐπιδρομῆς. Τὸ Φάληρον διεσκεδάζε χθές ἡδονικώτατα, ἐν ἀντιθέσει τῆς ἀγρίας ζωηρότητος ἐν Ἀθήναις καὶ Κηφισίᾳ.

Η ΠΕΡΙ ΤΟΝ ΣΟΥΤΣΟΝ

ΔΙΑΔΗΛΩΣΙΣ

Ἡ χθесινὴ διαδήλωσις τῶν περὶ τὸν Σούτσον ὑπῆρξεν ἐπιβλητικωτάτη. Ἀπὸ τῆς 6 τὸ πρῶτ’ ἤρχισεν ἡ συνάθροισις εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Σούτσου καὶ εἰς τὸν ἀπέναντι Κήπον-Καρνεῖον. Στοιχοὶ ἀμαξῶν ἐπερίμενον. Σημαῖαι ἐκυματίζον. Ὁ Δήμαρχος ὑπεδέχετο ὅλους. Ὑπὲρ τοὺς ἐξακοσίους πολίτας ἦσαν ἐκεῖ. Διηρημένοι εἰς τμήματα καὶ εἰς συντροφίαις. Πάντες ὑπὸ εἰλικρινοῦς πρὸς τὸν Δήμαρχον ἀγάπης ἐμπνεόμενοι. Ἐμποροὶ, βιομήχανοι, κτηματῖαι, ἐπιστήμονες, ἐργάται, δημοσιογράφοι. Εἰς τὰς 8 ἐπέβησαν τῶν ἀμαξῶν. Μακρὰ ἄλλους ἐσχηματίσθη ἱκανὴ νὰ καλύψῃ ὁλόκληρον ὁδὸν Ἐρμοῦ ἢ Αἰόλου. Δι’ αὐτῶν παρελάσασα καὶ διὰ τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος, ὁλοῦ τοῦ δήμου ἐξελθόντος ἐπὶ τῶν πεζοδρομίων εἰς προὔπαντησιν, ἐ-

τράπη τὴν εἰς Κηφισίαν ἄγουσαν. Ἐν Χαλανδρίῳ ἡ πανήγυρις ἦτο ἐνθουσιωδεστάτη. Τὸ καὶ μὲν τὸ Χαλάνδρι! τίμιον καὶ ἀλθανικὸ ὡς τὰ δόντια; Δύο μόνον μαγαζεῖα εἶχαν σημαῖαν Μελᾶ. Ἐξόδος ὅλων τῶν Χαλανδριωτῶν, μὲ τὰ ἐγγύθρια ὄργανα ἐπὶ κεφαλῆς, ἐπὶ τῇ χωρίζουσας τὰς ἀμπέλους καὶ τὰ χωράφια τῶν ὁδῶν. Ὅταν χωρικοὶ καὶ Ἀθηναῖοι συνανεμίγησαν, τὸ θέαμα ἦτο ὡραῖον. Αἱ λευκαὶ τῶν χωρικῶν στολαί, αἱ κατὰ διαλείμματα λευκαὶ, κυαναὶ, κόκκιναι, χρυσαὶ σημαῖαι, τὰ ἀλεξήλια τῶν Ἀθηναίων, ἀπετέλουν ἓνα ποικιλόχρωμον ὄγκον κινούμενον ἐν ἐνθουσιασμῷ καὶ ζητωκραυγαῖς. Εἰς Ἀμαρουσίον ὑπάρχουσι δυστυχῶς ἀρκετὰ μαγαζεῖα ἀνέκοντα εἰς τὸν Μελᾶν, χάρις εἰς τὸν Παναγῇν Κυριακὸν, ὅστις ἐκδικούμενος τῆς Δῆμον, διότι δὲν τὸν ἐξέλεξε καὶ ἐκ τρίτου Δήμαρχον, ζητεῖ νὰ μᾶς φορτώσῃ τὴν τὸν Μελᾶν· ὁ πολὺς ὅμως πληθυσμὸς ἀνέκει εἰς τὸν Σούτσον. Φρεαρίτης οὕτε ἀκούεται. Ἐξ Ἀμαρουσίου εἰς Κηφισίαν ἡ εἴσοδος πανηγυρική. Γυναῖκες, ἄνδρες, παῖδιά ὅλοι ἐξῶ. Τὸ ὡραιότερον κορίτσι τῆς Κηφισιάς, τὸ Ἐλενάκι ἐξελαρυγγίσθη ζητωκραυγάζον τοῦ Σούτσου καὶ τενεκὲ τοῦ Μελᾶ.

Δύο τρεῖς μεγαλοπρεπέστατοι στέφανοι προσηνέχθησαν εἰς τὸν Δήμαρχον, ὅστις καὶ τοὺς προσεφώνησε. Κατόπιν ἡ πλατεία ἐκκλημύρησε χορῶν, βιολιῶν, νταγυλιῶν, κερφιοῦ, ἀρνιῶν, σουβλῶν, κουθέντας καὶ ζήτω! Εἰς μικρὰν γωνίαν δεκαπέντε Μελάδες, ὅπως λέγονται οἱ τοῦ Μελᾶ ὀπαδοί, ἐχόρευον μετ’ ἐπιδεικτικῆς μανίας, καὶ ἐζητωκραύγαν ὑπὲρ τοῦ ἀρχηγοῦ των, ἐν ᾧ ἡ πλατεία ὅλη ἦτο κατεκλυσμένη ἀπὸ Σούτσους. Τὸ πείσμα των ἦτο μεγάλο, οὐχ’ ἥττον οὐδεὶς ἐκ τῶν ἰδικῶν μᾶς ἠθέλησεν ἢ ἐδικαιοῦτο νὰ τοὺς πειράξῃ. Ἀλλὰ ὅλοι προέβλεπον ὅτι κατὶ θὰ γίνῃ. Οὕτε ἦτο δυνατόν νὰ μὴ γίνῃ. Μία πλατεία ὁλόκληρος τρόπον τινα ἐνοικιάζεται ἀπὸ ἓνα κόμμα, τὸ ὁποῖον χύνεται ἐκεῖ καὶ διασκεδάζει καὶ δαπανᾷ· ἐπιμένουν δὲ ἀπέναντι ὀκτακοσίων ἀνθρώπων δεκαπέντε ἀντίθετοι νὰ τὸ ἐρεθίσουν ὅτι δὲν τὸ γράφουν τάχα· ποῖον θὰ ἦεν τὸ ἀποτέλεσμα; Εἶνε ὡς νὰ ἐνφύκασε μίαν αἰθούσαν ξενοδοχείου μία πολιτικὴ παρέα καὶ πηγαίνουν τρεῖς ἀντίθετοι, στρώνονται σ’ ἓνα τραπέζι καὶ κοροϊδεύουν ὅλους τοὺς ἄλλους. Διότι αὐτὸ γίνεται εἰς τὰ χωριά. Ὅταν γίνεται διαδήλωσις ἐνὸς κόμματος, ἀποσύρεται τὸ ἄλλο.

Εἶνε τρόπον τινὰ μία σιωπηλὴ σύμβασις· διότι μετὰ μίαν ἐβδομάδα τὰ πάθη θὰ παύσουν καὶ αἱ δύο μερίδες θὰ δώσουν τὸ χέρι, ὅπως πρὶν, ἐν ἀγάπῃ καὶ ἀδελφότητι. Ὡς ἡ φυσικὴ αἰτία τῶν συμβάντων ἦσαν οἱ τοῦ Μελᾶ ὀπαδοί. Εἰς ἓνα σκούνηγμα ἡ παραπάτημα, συνεκρούσθη μία ὁμάς Σουτσοιστῶν χορευόντων μετὰ τῶν ἀντιθέτων καὶ ἐντεῦθεν ἤναψεν τὸ κακόν. Οἱ μὲν ἀντίθετοι ἐκρεμοστακίσθησαν ἀπὸ τῶν μικρῶν τοίχων τῆς πλατείας εἰς τὰς ἀμπέλους, ἀφ’ οὗ ἐννοεῖται ἔγινε προηγουμένως τὸ ἀνάστα ὁ Θεός! Οἱ Σουτσοισταὶ δὲν διέκριναν ἀλλήλους, συνέβη δὲ νὰ ἀλληλοκτυπηθοῦν ἐκ τοῦ αὐτοῦ κόμματος, ὡς συνέβη καὶ ἡ ἀκουσία ἐκπυρσοκρότησις τοῦ πιστολιοῦ ἐνὸς ἐκ τοῦ κόμματος τοῦ Σούτσου, διὰ νὰ τραυματισθῇ ὁ καλλιτέχνης ἐπιπλοποιὸς Μήλας.

Ἐντὸς ὀλίγων δευτερολέπτων ἡ πάλιν κατέπαυσεν, ἐδόθησαν αἱ πρῶται περιποιήσεις εἰς τὸν ἀτυχῇ Μήλαν, ἡ διασκέδασις ἐπανελήθη, καὶ ἔπειτα πεζοποροῦντες ἐπανήλθον εἰς Μαρούσι, ἐκεῖθεν εἰς Ψυχικὸν ἐστάθμευσαν πρὸς ἀναψυχὴν, ἐκεῖθεν δὲ εἰς Ἀθήνας διὰ τῶν παρίστισιν καὶ τῶν πλατειῶν, τοῦ κόσμου ὅλου συμπληθικώτατα προσβλέ-